

בע"ח (באר-שבע) 60373-05-13 - נתנאל צורדקר נ' מדינת ישראל

בע"ח (באר-שבע) 60373-05-13 - נתנאל צורדקר נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

בע"ח (באר-שבע) 60373-05-13

נתנאל צורדקר

ע"י ב"כ עו"ד ניר פוגל

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[23.07.2013]

כב' השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי בקשה בהתאם לסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי במסגרתה עותר המבקש להורות למשיבה להמציא לעיונו חומר חקירה שנאסף בעניינו של אזכרה רייגן (להלן: "המתלון"), בהליך אחר.
2. החומר המבוקש הינו חומר החקירה שעל בסיסו הוגש כתב האישום ובקשת המעצר עד תום ההליכים בת"פ 7453-04-13 בית המשפט השלום בבאר שבע, כנגד המתלון (להלן: "החומר המבוקש").
3. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בתאריך 12/5/12 בעבירות של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, מהומה ועלבון במקום ציבורי - עבירה לפי סעיף 194(ב) בצירוף 144 ו (א) לחוק- תמצית כתב האישום : אזכרה רייגן בעת הרלוונטית עבד כמאבטח במלון "צל הרים" בים המלח (להלן: "המתלון"). נטען כי, המבקש שהיה יחד עם חברתו וחברים נוספים בבריכה במלון, שתה משקאות אלכוהול...בהמשך הרים את חברתו וניסה לזרוק אותה בבריכה כאשר רגלה מדממת. המתלון העיר למבקש שלא לזרוק את חברתו למים, בתגובה קילל המבקש את המתלון וגדף אותו בהמשך נטל בקבוק בירה, עשוי זכוכית ושבר אותו והתקדם אל עבר המתלון והניפו בכוונה לדקור את המתלון. המתלון הצליח להפיל את המבקש ארצה, ובסיועם של אחרים אחזו במבקש עד למעצרו ע"י המשטרה.
4. בתאריך 26/5/13 הסתיימו הן פרשת התביעה והן פרשת ההגנה, ונקבע מועד למתן הכרעת דין ליום 31/7/2013.
5. בתאריך 30/5/13 הוגשה הבקשה דנן.

נטען כי, בישיבת ההוכחות שהתקיימה 14/4/13 העיד המתלון, ומשנשאל מדוע מצוי במעצר בית? השיב "נעצתי על כך שאני חשוד בפריצה לבית. אין לי מעצרים נוספים". עוד נטען כי, בתאריך 26/5/13 לאחר חקירת מנכ"ל המלון בו עבד המתלון, הובהר שהמתלון נחשד בהתפרצויות במלון עצמו ולא בהתפרצות לבית, כפי שהעיד בבית משפט. על כן לשיטת הסנגור יש הכרח בקבלת חומר החקירה נשוא כתב האישום שהוגש כנגד המתלון כדי להשליך על מהימנותו של המתלון בעדותו כנגד המבקש.

6. המשיבה בתגובתה בכתב מיום 23/6/13 טענה כי, עותק מכתב האישום ובקשת המעצר שהוגשו כנגד המתלון הועברו למבקש. בנוגע לחומר החקירה נשוא כתב האישום שהוגש כנגד המתלון בעבירות של התפרצות לבניין שהינו דירת מגורים- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין וגניבה לפי סעיף 384+383 לחוק הנ"ל. סבורה המשיבה שאין מקום להעבירו לידי המבקש וזאת לאור עיקרון סופיות תשובות העד (המתלון) בעניינים צדדיים, ואין מקום לנהל התיק נגד המתלון בבית משפט זה. עוד נטען כי, שלב שמיעת הראיות בעניינו של המבקש הסתיים והצדדים ממתינים לקבלת הכרעת דין ביום 31/7/13.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים הוסיפה המשיבה וטענה כי העבירות נשוא כתב האישום שהוגש כנגד המתלון הינן- עבירות רכוש. עוד נטען כי, המתלון לא הסתיר בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ המבקש את העובדה כי תלוי ועומד לחובתו כתב אישום בהתפרצות. עוד לעניין זה נטען כי, תשובת המתלון בחקירתו הנגדית "חשוד בפריצה לבית" במקום לצטט את סעיף העבירה המדויק 406(ב), אין בה כדי לפגוע במהימנותו של המתלון, הרי אין המדובר במשפטן, מה גם לגופו של עניין לא הסתיר את עובדת קיומו של הליך נגדו. עוד נטען כי, המתלון הודה בחקירתו כי, במהלך עבודתו במלון התפרץ לשישה חדרים במלון, וגנב חפצים ובסופו של יום אף החזיר את החפצים שגנב.

7. דיון והכרעה: נפסק כי, זכותו של הנאשם וסנגורו לעיין בחומר חקירה קמה עם הגשת כתב האישום. עוד נקבע שכל ראייה, העשויה להיות רלוונטית לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין, בין שהיא תומכת בגרסת התביעה ובין שהיא לכאורה עומדת בסתירה לה, ובין שהיא ניטרלית לגבי השאלות השנויות במחלוקת, חייבת להיכלל ב"חומר החקירה" העומד לעיון הסנגוריה. עוד נקבע כי, "חומר חקירה" העשוי לכלול גם חומר שאינו מצוי בידי המדינה באופן פיזי, אך זאת כשיש לתביעה "שליטה עליו" (ראה לעניין זה ע"פ 1152/91, בש"פ 8294/04, ובש"פ 2602/96). עוד נקבע כי, בהתנגשות חזיתית בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים - דהיינו, כאשר מדובר בחומר חקירה מובהק או כאשר ברי, כי קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם- יורה בית המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אין יהיה בכך משום פגיעה בזכויותיו של עד או מתלון (ראה בג"ץ 9264/04).

8. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, ולאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכתב האישום שהוגש כנגד המתלון במסגרת ת"פ 7453-04-13 בית המשפט השלום, באר שבע, וכן עיינתי בפרוטוקול הדיון בהליך העיקרי (ישיבת הוכחות מיום 14/4/13, וכן מיום 26/5/13). הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. זאת מהטעמים שמנה בא כוח המשיבה הן בטיעוניו בכתב והן על פה בדיון שהתקיים במעמד הצדדים כמפורט לעיל. לגופם של דברים המתלון לא הסתיר את עובדת קיומו של הליך משפטי כנגדו על רקע עבירת רכוש. העובדה שהמתלון בחקירתו הנגדית לא התבטא משפטית באופן מדויק לסוג העבירה והוראת החיקוק הרלוונטית, אין בכך כדי לומר כי מדובר בחומר חקירה מובהק, שיש בו אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת המבקש. מיותר לצין כי למבקש נמסר עותק מכתב האישום שהוגש כנגד המתלון.

9. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.
ניתנה היום, ט"ז אב תשע"ג, 23 יולי 2013, בהעדר הצדדים.